

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

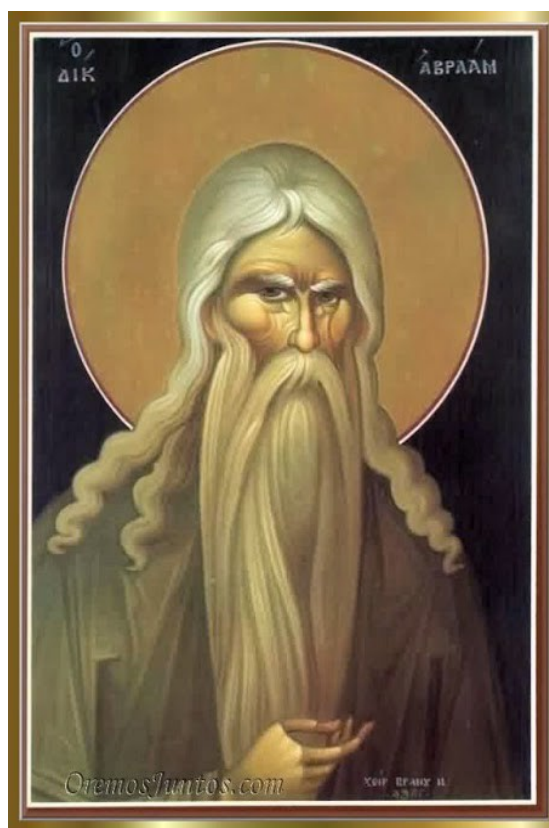
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Двадцята Неділя після
П'ятидесятниці (+ Праведний
Праотець Авраам і Праведний
Лот)**

**Twentieth Sunday after Pentecost
(+Righteous Forefather Abraham
and Righteous Lot)**

***Vingtième Dimanche après la
Pentecôte (+Ancêtres Justes
Abraham et Lot)***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

"ЗЕРНО ЦЕ БОЖЕ СЛОВО"

"Звіщаю ж вам, браття, що Євангелія, яку я благовістив, вона не від людей. Бо я не прийняв, ні навчився її від людини, але відкриттям Ісуса Христа." (Галат 1: 11-12).

**Двадцята Неділя після П'ятидесятниці (+ Праведний Праотець Авраам і
Праведний Лот)**

Існує дерево, якому, як кажуть, більше 5000 років недалеко від старого міста Хеврона, яке називають "Дуб Авраама". Уважають його деревом, біля якого Праведний Праотець Авраам був добрим господарем трьох Мужів, які говорили, як один, цим провіщуючи відкриття, дане в Новому Завіті і проголошене Церквою, що Бог Єдиний у Трьох Особах, Джерело єдності в різноманітті, що є так очевидним в Його творінні.

Праведного Авраама і його племінника, Праведного Лота, поминаємо 22 жовтня за григоріянським календарем (це ж 9-го жовтня за юліянським) на календарі нерухомих свят. Нагадаємо, що Авраам, дійсно чудова людина, є одним з ключових Праотців, по тілу, Господа нашого Ісуса Христа, Якого об'явлено (і Церква так проголошує Його) як Бога Сина, Друга Особа Пресвятої Тройці, втіленого - народженого від Діви, Марії, нащадка Авраама і Сарі, його дружини. Таким чином Авраам є духовним Родоначальником усіх, хто вступив у завіт з Богом через Хрещення і життя у Христі.

Батьківство Авраама полягає в тому, що він біологічний предок Ісуса, і, отже, духовний Батько всіх, хто належить Ісусу. І він ним є, також, тому що Бог вибрав його, щоб бути засновником лінії, через яку людство назавжди єднається з Богом, з огляду на те, як показує Апостол Павло в своєму Посланні до Римлян (4: 3), що він повірив у Слово Боже.

Бог був сказав Аврааму, що він буде батьком сина від Сарі і виконав цю обітницю, хоча вони обоє були віку 90 літ. Він також сказав: "[Д]ам Я Свого заповіта поміж Мною та поміж тобою, і дуже-дуже розмножу тебе" (Буття 17: 2). Бог дав зрозуміти, що це відбуватиметься через його сина від Сарі, Ісаака. Таким чином Авраам зміг, пізніше, (не без надзвичайно важких душевних переживань) виконати дивне Боже припоручення принести в жертву цього дорогоцінного сина, Ісаака, сприймаючи це не як суперечність Божої обітниці, а як випробування його віри в Божу обітницю. Авраам побідив у цьому важкому випробуванні. Ісаак остався живим і Бог сказав: " [У]сі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послушався ти Мого голосу. " (Буття 22:18). І так Авраам став батьком усіх віруючих.

Ісаак же став прообразом Ісуса, Єдинородного Сина Божого, Який став Людиною через хоробрість слухняність Божому Слову Його ж Матері, Марії. Ісаак не боровся проти свого батька, Авраама, коли він, по всій видимості, збирався принести його в жертву. Він був слухняний своєму люблячому батьку, як і Авраам був Богові. Ісус теж був слухняний Своему Небесному Отцеві – аж до смерті Його на Хресті. І, скуштувавши смерть за всіх нас, Ісус переміг її, і став "первісток серед покійних" (I Кор 15:20). Таким чином, в Ісусі, Який, пройшовши по шляху віри вказаного Ісааком і Авраамом - до його завершення, Бог дав Свій найбільшій люблячий подарунок усім Своїм людським дітям: життя, яке не може бути погашене смертю.

Ми отримуємо і освоюємо цей дар у своєму повсякденному житті вірою: цією ж якістю, яку так рясно виявили Авраам і Ісаак, - а також і Лот, племінник Авраама, який залишив свою оселю (як це був зробив Авраам раніше) до Божої кара, яка впала на неї, слухаючись пересторожі тих Трьох-Хто-Є-Одне, що Авраам гостив біля цього древнього дуба. Наша віра виражається нашим життям у Церкві, яке починається з Хрещення Ісуса Христа і продовжується в Таїнствах. Ми намагаємось проявляти реальність того життя, якого смерть не може погасити, в тому, як ми ставимся до Бога і до інших. Таким чином, ми приймаємо служіння сіячів Насіння, що є Словом Божим, про що ми читаємо в сьогоднішній Євангелії (Луки 8: 5-15). І ми впевнені, разом зі Св. Павлом, якого вчення ми читаємо в сьогоднішньому Апостолі (Галат 1:11-19), що це - не від людей, але те, яке ми отримуємо "відкриттям Ісуса Христа".

Отже, йдучи по шляху віри в Слово, яке нам передане, давайте посуваймося вперед, завжди вперед, до досягнення Божого плану для нашого життя, життя нашої родини і всіх, хто живе на планеті Земля. З маленького жолудя виріс Дуб Авраама в це дерево, яке нагадує нам про незмінну Божу обітницю. Нехай і наша віра буде, як той

маленький жолудь, з якого дерево нашого життя на землі виросте в сяюче Дерева Життя у Раю. Амінь.

“THE SEED IS THE WORD OF GOD”

“I want you to know, brothers and sisters, that the gospel I preached is not of human origin. I did not receive it from any man, nor was I taught it; rather, I received it by revelation from Jesus Christ.” (Galatians 1:11-12)

**Twentieth Sunday after Pentecost
(+Righteous Forefather Abraham and
Righteous Lot)**

There is a tree that is said to be over 5000 years old near the old city of Hebron, called “Abraham’s Oak”. It is held to be the tree, beside which our Righteous Forefather Abraham was a gracious host to three Men, Who spoke as One, foreshadowing the revelation clearly given in the New Testament and proclaimed by the Church, that God is One in Three Persons, the very Source of the unity in diversity that is so evident in His creation.

Righteous Abraham and his nephew, Righteous Lot, are remembered on October 22 on the Gregorian calendar (which is October 9 on the Julian) on the Calendar of immobile Feasts. We recall that Abraham, a truly remarkable man, is a key Forefather, according to the flesh, of our Lord Jesus Christ, Who has been revealed (and the Church so proclaims Him) as God the Son, the Second Person of the Trinity, incarnate – born of a Virgin, Mary, the descendant of Abraham and Sarah, his wife. Thus Abraham is the spiritual Forefather of all who have entered into a covenant relationship with God through Baptism and life in Christ.

Abraham’s fatherhood consists in being Jesus’ biological ancestor, and hence the spiritual father of all who belong to Jesus. And he is this, also, because God’s choice of him to be the founder of the lineage through which humanity would forever be united to God was based, as the Apostle Paul, shows in his Letter

«LA SEMENCE C’EST LA PAROLE DE DIEU»

«Je vous déclare, frères, que l’Évangile qui a été annoncé par moi n’est pas de l’homme; car je ne l’ai ni reçu ni appris d’un homme, mais par une révélation de Jésus Christ.» (Galates 1: 11-12)

**Vingtième Dimanche après la Pentecôte
(+Ancêtres Justes Abraham et Lot)**

Il ya un arbre que l'on dit être âgé de plus de 5000 ans près de la vieille ville d'Hébron, appelée «Chêne d'Abraham". Il est considéré comme l'arbre, à côté de laquelle notre Juste Ancêtre Abraham était un hôte gracieux à trois Hommes, Qui parlait comme Un, en préfigurant la révélation clairement donnée dans le Nouveau Testament et proclamée par l'Église, que Dieu est Un en Trois Personnes, la Source même de l'unité dans la diversité qui est si évidente dans Sa création.

Nous commémorons le Juste Abraham et son neveu, le Juste Lot, le 22 octobre au calendrier grégorien (qui est le 9 octobre au julien) des fêtes immobiles. Nous rappelons que Abraham, un homme tout à fait remarquable, est l'Ancêtre clé, selon la chair, de notre Seigneur Jésus Christ, Qui a été révélé (et l'Église Le proclame ainsi) comme Dieu le Fils, la Deuxième Personne de la Trinité, incarnée - né d'une Vierge, Marie, la descendante d'Abraham et de Sarah, son épouse. Ainsi Abraham est l'ancêtre spirituel de tous ceux qui sont entrés dans une relation d'alliance avec Dieu par le Baptême et la vie dans le Christ.

La paternité d'Abraham consiste à être ancêtre biologique de Jésus, et donc le père spirituel de tous ceux qui appartiennent à Jésus. Et il est cela, aussi, parce que le choix

to the Romans (4:3), upon Abraham's faith in God's Word.

God had told Abraham that he would father a son through Sarah and fulfilled that promise even though they were both in their 90's. He also said: "I will make My covenant between Me and you, and will multiply you exceedingly" (Genesis 17:2). God made it clear that it would be through his son by Sarah, Isaac, that this would come about. Thus Abraham was able, later, (not without exceedingly arduous soul-searching) to obey God's mysterious command to sacrifice that precious son, Isaac, perceiving it, not as a contradiction of God's promise, but rather as a test of his faith in God's promise. Abraham succeeded in this arduous test. Isaac was spared and God said: "In your seed all the nations of the earth shall be blessed, because you have obeyed My voice" (Genesis 22:18). And so Abraham became the father of all who believe.

And Isaac became the type of Jesus, God's Only-begotten Son, Who became Human through the courageous obedience to God's message of His Mother, Mary. Isaac did not struggle against his father, Abraham, when he was, to all appearance, about to sacrifice him. He was obedient to his loving father, as Abraham was to God. Jesus, too, was obedient to His Heavenly Father – unto His death upon the Cross. And, having tasted death for us all, Jesus overcame it, and became "the firstfruits of them that slept" (I Corinthians 15:20). Thus, in Jesus, Who pursued the path of faith marked out by Isaac and Abraham – to its very apogee, God has given His greatest loving gift to all His human children: life which cannot be extinguished by death.

We obtain and assimilate this gift in our daily lives by faith: that same quality shown so abundantly by Abraham and Isaac – as well as by Lot, Abraham's nephew, who left his dwelling place (as Abraham had done earlier) before the punishment of God fell upon it, in obedience to the message of those Three-Who-Are-One, Whom Abraham had hosted by that ancient Oak. Our faith is expressed by our

de Dieu de lui pour être le fondateur de la lignée par laquelle l'humanité serait à jamais unie à Dieu a été fondé, comme l'Apôtre Paul, montre dans sa Lettre aux Romains (4:3), sur la foi d'Abraham en la Parole de Dieu.

Dieu avait dit à Abraham qu'il serait le père d'un fils par Sarah et a tenu cette promesse, même si elles étaient à la fois dans leurs 90. Il a également dit: «J'établirai Mon alliance entre Moi et toi, et Je te multiplierai à l'infini» (Genèse 17:2). Dieu a clairement indiqué que cela serait à travers son fils par Sarah, Isaac. Ainsi Abraham a pu, plus tard (non sans une introspection extrêmement dure) obéir à l'ordre mystérieux de Dieu de sacrifier ce fils précieux, Isaac, le voyant, non pas comme une contradiction de la promesse de Dieu, mais plutôt comme un test de sa foi à la promesse de Dieu. Abraham a réussi à ce test ardu. Isaac est resté en vie et Dieu a dit: «Toutes les nations de la terre seront bénies en ta postérité, parce que tu as obéi à Ma voix.» (Genèse 22:18). Et ainsi Abraham est devenu le père de tous ceux qui croient.

Et Isaac est devenu le type de Jésus, Fils unique de Dieu, Qui est devenu Homme par l'obéissance courageuse au message de Dieu de Sa Mère, Marie. Isaac n'a pas lutté contre son père, Abraham, quand il était, selon toute apparence, sur le point de lui sacrifier. Il a été obéissant à son père aimant, comme Abraham était à Dieu. Jésus, Lui aussi, était obéissant à Son Père céleste - jusqu'à Sa mort sur la Croix. Et, ayant goûté la mort pour nous tous, Jésus l'a vaincu, et est devenu «les prémices de ceux qui sont morts» (I Corinthiens 15:20). Ainsi, en Jésus, Qui a poursuivi le chemin de la foi marquée par Isaac et Abraham – à son apogée même, Dieu a donné Son plus beau cadeau d'amour à tous Ses enfants humains: la vie qui ne peut pas être éteint par la mort.

Nous obtenons et assimilons ce cadeau dans notre vie quotidienne par la foi: la même qualité qu'ont montré si abondamment Abraham et Isaac - ainsi que Lot, neveu d'Abraham, qui a quitté son lieu d'habitation

life in the Church, which begins in Baptism into Christ and continues through the Sacraments. We seek to manifest the reality of that life, which death cannot extinguish, in the way we relate to God and to others. In this way we enact the ministry of the sowers of the Seed which is the Word of God, of which we read in today's Gospel (Luke 8:5-15). And we are assured together with St. Paul, whose message we read in today's Epistle (Galatians 1:11-19), that this is not a man-made message but one which we receive "by revelation from Jesus Christ".

Following therefore, the path of faith in the Word which has been shown to us, let us move forward, ever onward, to the achieving of God's plan for our lives, the lives of our family and all who dwell upon planet Earth. From a small acorn did Abraham's Oak grow into that tree which reminds us of God's unfailing promise. May our faith be like that small acorn from which the tree of our life on earth grows into a radiant Tree of Life in Paradise. Amen.

(comme Abraham l'avait fait plus tôt) avant que le châtiment de Dieu en soit tombé, en obéissance au message de ces Trois-Qui-Sont-Un, Qui Abraham avait hébergée par le vieux chêne. Notre foi est exprimée par notre vie dans l'Église, qui commence par le Baptême dans le Christ et se poursuit à travers les Sacrements. Nous cherchons à manifester la réalité de cette vie, que la mort ne peut pas éteindre, dans la façon dont nous nous adressons à Dieu et aux autres. De cette façon, nous adoptons le ministère des semeurs de graines qui est la Parole de Dieu, de qui nous lisons dans l'Évangile d'aujourd'hui (Luc 8: 5-15). Et nous sommes assurés, avec saint Paul, dont le message que nous lisons dans l'Épître d'aujourd'hui (Galates 1: 11-19), que ce n'est pas un message de l'homme, mais celui que nous recevons «par une révélation de Jésus-Christ».

En marchant donc sur le chemin de la foi dans la Parole qui a été montré à nous, laissons-nous pousser en avant, toujours en avant, à la réalisation du plan de Dieu pour nos vies, la vie de notre famille et tous ceux qui habitent sur la planète Terre. D'un petit gland la Chêne d'Abraham a fait grandir dans cet arbre qui nous rappelle la promesse infaillible de Dieu. Que notre foi soit comme ça petit gland à partir de laquelle l'arbre de notre vie terrestre devient un Arbre de Vie rayonnant au Paradis. Amen.